

hogy a bűnügyeknek megbecsülhető értékük nincs, ámde ebből az okból a panaszos által hivatkozott pénzügyminiszteri rendelet 41. §-ának rendelkezései a bűnügyekben használt meghatalmazások bélyegilletékének mérve tekintetében nem alkalmazhatók, ami kitetszik abból a körülményből is, hogy a hivatkozott miniszteri rendelet 6. § c) pontjában a meghatalmazások bélyegilletékének mérve szempontjából külön értékhatárok vannak megállapítva, ezek az értékhatárok pedig a bűnügyekre a dolog természeténél fogva nem alkalmazhatók.

Egyébiránt az 1914. évi XLIII. t.-c. 29 §-a a bűnügyekben használt meghatalmazások bélyegilletékét arra az esetre, ha azokban díjösszeg kitüntetve nincs, egységesen 1 K 50 f.-ben, tehát állandó összegben állapította meg, annak ellenére, hogy a most hivatkozott r. cikk 32. §-ában a meg nem becsülhető ügyek értéke a járásbíróági és törvényszéki eljárásra nézve külön meg volt állapítva, amiből okszerűen folyik, hogy azok bélyegilletékének mérvére nézve az a körülmény, hogy a büntető eljárás a kir. járásbíróóság avagy a kir. törvényszék jogkörébe tartozik, befolyással nincsen.

Mindezeknél fogva kimondani kellett, hogy a bűnügyekben használt meghatalmazások, ha azokban díjösszeg kitüntetve nincs, a fentebb hivatkozott pénzügyminiszteri rendelet 6. § a) pontja szerint 20.000 korona bélyegilleték alá esnek.

Miután pedig a bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok 102. §-a értelmében a bélyegrövidítések, a jóhiszeműség vagy szándékosságra való tekintet nélkül torlandók meg: a panasznak a felemelt bélyegilleték törlésére irányuló részében sem lehetett helyet adni.

Büntető ügyekben adott szóbeli megbízások illetékmentesek. (Közig. bíróság 11.217/1924. P. sz.) Téves az illetékkötelezettség megállapítására a kir. pénzügyigazgatóság által felhívott 1920. XXIV. t.-c. 7. §-ára való utalás, mivel ez a törvényhely a megbízások fogalmi körének megállapítása mellett, az írásba foglalt megbízó levelekre tartalmaz intézkedést, hatályon kívül helyezi ugyan az 1914. XLIII. t.-c. 29. §-át, de érintetlenül hagyja a 49. §-ban foglalt rendelkezéseket, e törvényszakasz 2. bekezdésében foglaltak szerint pedig büntetőügyekben adott szóbeli megbízások illetékmentesek.

A vállalatnak a pénzügyi hatósághoz intézett azon levele, melyben a nyugdíjintézet bevételeit közli, nem tekinthető olyan okiratnak, melynek alapján ajándékozási illeték kivethető lenne. (Közig. bíróság 2543/1924. P. sz.) Az 1920. XXXIV. t.-c. 89. § 5. pontjának 2. és 3. bekezdésében foglaltak szerint okiratba foglalt nyilatkozat szükséges ahhoz, hogy a nyugdíjintézet részére visszteher nélkül tett adomány ajándékozásnak tekintessék és mint ilyen, a fent hivatott törvény 93. § 6. pontja szerint 5% illetékkel megróható legyen.

Mínthogy az iratoknál oly okirat, mely a fentebb hivatott 89. §-ban foglaltaknak megfelelne, föl nem található, mivel panaszos pénzügyintézetnek az az üzleti levele, melyben a pénzügyi hatóságot a nyugdíjintézet 1921. év II. negyedének bevételeiről értesíti, a törvény által megkívánt okiratnak nem tekinthető, az illeték törlését el kellett rendelni.

Az örökösödési illeték nem szabható ki pusztán a községi előljárásnak az adóbizonnylatra vezetett értékelése alapján. (Közig. bíróság 8863/1925. P. sz.) Az örökösödési illetéket az 1924. évi 5003. P. M. számú rendelet 2. §-ának 4. bekezdése alapján a hagyatéknek illetékkiszabás céljából történt bejelentése ide-